

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010206
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010206.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci proti obžalovanej R. B., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.12.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

R. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom P., nezamestnaná, slobodná, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

je v i n n á, ž e :

dňa 22.06.2020 v čase cca. o 21:15 hod. v priestoroch za železničnou stanicou v Partizánskom pod vplyvom alkoholu v úmysle zmocniť sa cudzej veci pristúpila k poškodenej W. L., ktorá sedela na lavičke a tú vyzvala, aby jej dala svoju kabelku, na čo poškodená W. L. uviedla obžalovanej, že jej žiadnu kabelku nedá a vtedy obžalovaná udrela päšťou poškodenú dvakrát do oblasti ľavého oka, začala sa s poškodenou o kabelku preťahovať a snažila sa jej ju vytrhnúť z rúk, čo sa jej podarilo, následne z kabelky vybrala dámsku peňaženku čiernej farby s tigrovaným vzorom, po čom kabelku hodila na zem a s odcudzenou peňaženkou, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške cca. 65 €, občiansky preukaz a karta poistenca na meno W. L. odišla na neznáme miesto, čím spôsobila W. L. škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 65,- €, poškodením kabelky škodu vo výške 20,- €, odcudzením peňaženky škodu vo výške 10,- € a 33,- € škodu za vybavenie nového občianskeho preukazu, čím obžalovaná spôsobila poškodenej W. L. celkovú škodu vo výške 128,- € a údermi päšťou do oblasti tváre jej taktiež spôsobila hematóm pod ľavým okom, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrovanie,

t e d a :

proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l a :

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1,

ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená W. L., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom mesto P. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 04.11.2020 na tunajšom súde obžalobu na R. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 16.12.2020, na ktorom obžalovaná po zákonom poučení urobila v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinná zo skutku uvedeného v obžalobe. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaná:

- rozumie z čoho je obžalovaná,
- bola poučená o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin, ako i o tom, že prichádza u nej do úvahy aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, teda že pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin lúpeže.

Nakoľko obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovanej podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku jej vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznala k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej, oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Márie Majzlanovej č. 55/2020 zo dňa 24.07.2020 z č.l. 98-108 postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to opatrenia z č.l. 26, zápis o dychovej skúške z č.l. 31, uplatnený nárok na náhradu škody z č.l. 71, zápisnica o vydaní veci z č.l. 109, zápisnica o dohode o vine a treste z č.l. 150-153, lustrácia v CDB z č.l. 167-168, záznam o zložení z č.l. 174, správa z ÚVV Ilava z č.l. 183, odpis z registra trestov z č.l. 187, lustrácia CESDaP z č.l. 189-192 a oboznámením podstatnej časti spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/77/2018.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovanej popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pričom vinu obžalovanej za skutok obžalobou jej kladený za vinu ustálil na základe ňou urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. V jej konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2020 uviedla, že má 4 maloleté deti vo veku 10, 9, 7 a 3 roky. Po prepustení z výkonu trestu sa zamestnala, pracovala v Kauflande ako upratovačka. Má rodinu, matku, 4 bratov a sestru. Vonku nastali voľaké problémy, tak zostala na ulici. Vyhodili ju z práce a ocitla sa zase vo väzbe. Maloleté deti sú momentálne v detskom domove, a to tri staršie a mladšia je v starostlivosti. Mala by záujem dostať deti späť k sebe. Rodina by jej po prepustení vedela pomôcť. Má ukončené len základné vzdelanie. Chcela by sa poškodenej úprimne ospravedlniť. Na otázku súdu

uviedla, že peňažné prostriedky, ktoré odovzdala pri zadržaní, boli poškodené. V záverečnej reči uviedla, že sa úprimne ospravedlňuje poškodenej a je schopná škodu poškodenej vyplatiť. Svoj skutok úprimne ľutuje.

Zo záverov znaleckého posudku č. 55/2020 MUDr. Márie Majzlanovej, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 24.07.2020 (č.l. 98-108) vyplýva, že u obžalovanej sa nejedná o osobu závislú na požívaní alkoholických nápojov alebo iných návykových látkach a nebola u nej zistená ani nelátková závislosť. Bol u nej zistený abúzus alkoholu bez prejavov závislosti. U obžalovanej sa nejedná o chorobný sklon k požívaniu alkoholických nápojov alebo iných návykových látok. U obžalovanej nie je potrebné nariadenie ochranného liečenia žiadnou formou. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovanej na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť.

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 31) vyplýva, že u obžalovanej bola dňa 22.06.2020 o 23:17 hod. nameraná hodnota 0,95 mg/l alkoholu v dychu. Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 31) vyplýva, že u poškodenej bola dňa 22.06.2020 o 21:51 hod. nameraná hodnota 1,52 mg/l alkoholu v dychu.

Zo zápisnice o vydaní vecí zo dňa 24.06.2020 (č.l. 109) vyplýva, že obžalovaná dobrovoľne vydala 1ks bankovku v nominálnej hodnote 20 €, 1ks bankovku v nominálnej hodnote 5 €, 2 ks mincu v hodnote 2 €, 1 ks mincu v hodnote 1 €, 2 ks mincu v hodnote 50 centov, 4 ks mincu v hodnote 10 centov, 4 ks minca v hodnote 2 centy, 3 ks minca v hodnote 1 cent. Teda celkovo finančnú hotovosť v sume 31,51 €.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovanú zo dňa 25.11.2020 vyplýva, že obžalovaná je vo výkone väzby od 25.06.2020 a je umiestnená v oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovanej bolo počas výkonu väzby, napriek skutočnosti, že väzenské prostredie je menovanej známe, poznačené dvoma negatívnymi poznatkami. Dňa 31.07.2020 obžalovaná nerešpektovala zákaz nadväzovať kontakty s inými osobami a dňa 03.08.2020 zaznamenaný nedostatok v udržiavaní poriadku vo svojich osobných veciach. Obnovenie poriadku a náprava správania obžalovanej bola dosiahnutá prejednaním a dôrazným upozornením na jeho nevhodnosť a na možné disciplinárne konanie, v prípade ďalšieho neakceptovateľného správania. Momentálne sú formy konania obžalovanej na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Hygienické návyky má osvojené. Okrem vyššie uvedených nedostatkov sa inej nedovolenéj činnosti nedopustila, disciplinárne riešená nebola a nebola jej udelená disciplinárna odmena. Voľný čas trávi pasívne, odpočíva na lôžku, pozerá TV, počúva ústavný rozhlas, číta, nepravidelne sa zúčastňuje vychádzok. Obžalovaná neprejavila záujem o zaradenie do práce, avšak písomne požiadala o umožnenie pracovných činností v ústave v zmysle § 26 ods. 6 Zákona o výkone väzby, ktoré sú vykonávané dobrovoľne, bez nároku na pracovnú odmenu a ktorých cieľom je zmysluplne zachovávať, rozvíjať a využívať schopnosti obžalovaného a zvládanie negatívnych vplyvov umiestnenia vo výkone väzby. Sociálne kontakty v priebehu výkonu väzby udržiava minimálne, najmä prostredníctvom korešpondencie s priateľom. Záverom sa v správe konštatuje, že sa jedná o obžalovanú, ktorá si plní základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby obžalovanej je momentálne bezproblémový.

Pri hodnotení osoby obžalovanej súd zistil, že je slobodná, nezamestnaná, má 4 vyživovacie povinnosti, v súčasnosti sa nachádza vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci. Podľa lustrácie v Centrálny evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaná bola doteraz trikrát postihnutá v priestupkovom konaní, pričom v dvoch prípadoch išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (hrubé správanie) a v jednom prípade za to, že nenosila rúško. Z odpisu z registra trestov obžalovanej súd zistil, že doposiaľ bola trikrát súdne trestaná pre majetkovú trestnú činnosť (krádeže), a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, v dvoch prípadoch má odsúdenia zahladené. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/77/2018 súd zistil, že obžalovaná bola naposledy odsúdená rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/77/2018-194 zo dňa 09.01.2019, právoplatného dňa 25.01.2019, za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 122 ods. 4 Trestného zákona a bol jej uložený podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom

stráženia. Bolo tiež rozhodnuté o nároku na náhradu škody. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp/94/2019 zo dňa 19.12.2019, právoplatného dňa 19.12.2019, bola obžalovaná podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona podmienene prepustená z výkonu trestu odňatia slobody z vyššie citovanej trestnej veci so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov s probačným dohľadom a za súčasného uloženia povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ (priznala sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutovala) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bola už za trestný čin odsúdená). Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba za trestný čin obžalovanej kladený za vinu 36 mesiacov až 96 mesiacov. Navyiac u obžalovanej súd zistil, že táto už v minulosti bola odsúdená za zločin (vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/77/2018), pričom toto odsúdenie nebolo u nej zahladené a preto u nej bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, čím došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu (upravená trestná sadzba je potom 66 mesiacov až 96 mesiacov). Nakoľko obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a obžalovanej ukladal trest mimoriadne znížený, tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanej priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. V súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016 a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne, sa na vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste, pričom prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, teda rovnako, ako by mohol postupovať i prokurátor v konaní o dohode o vine a treste. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanej v upravenej trestnej sadzbe (66 mesiacov až 96 mesiacov), s ohľadom na závažnosť spáchaného trestného činu, na jeho následok, ako aj na osobu obžalovanej, spôsob spáchania skutku a na postoj obžalovanej k spáchanému skutku za neprimerane prísne a v danom prípade súd zohľadnil vyhlásenie obžalovanej o vine za spáchaný skutok v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pričom uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona) vo výmere 36 mesiacov nepodmienene (čo je spodná hranica základnej trestnej sadzby), nakoľko v danom prípade mal súd za to, že i trest odňatia slobody v takto určenej výške môže u obžalovanej splniť svoj účel, ktorým je ju najmä prevychovať, aby v budúcnosti viedla riadny život a zároveň ním je naplnená i zložka individuálnej i generálnej prevencie, keďže i takýto trest môže dostatočne vplývať na ostatných v tom smere, aby ich odradil od páchania trestnej činnosti a zároveň je v ňom naplnená i zložka represívna. V danom prípade súd ako mimoriadnu okolnosť spôsobilú (spolu s vyhlásením obžalovanej) na zníženie trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona vníma skutočnosť, že obžalovaná bola v minulosti odsúdená za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 122 ods. 4 Trestného zákona v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/77/2018, keď išlo o trestný čin spáchaný vlámaním, pričom v čase rozhodovania súdu v danej veci súd vychádzal zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 78/2011 zo dňa 12.12.2011, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 116/2012, v zmysle ktorého záverov bolo potrebné v tom čase konanie obžalovanej posúdiť ako zločin krádeže vlámaním s právnou kvalifikáciou už uvádzanou vyššie. Avšak od 01.08.2019 došlo k zmene Trestného zákona, pričom predmetný skutok obžalovanej, za ktorý bola v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/77/2018 odsúdená za zločin krádeže

podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 122 ods. 4 Trestného zákona, by po 01.08.2019 bol právne kvalifikovaný ako prečín krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona. Táto zmena zákona síce nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, avšak vo svetle vyššie uvedeného má súd za to, že ide o takú mimoriadnu okolnosť, ktorú bolo potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o treste v trestnej veci aktuálne obžalovanej kladenej za vinu. Súd pri ukladaní trestu obžalovanej zohľadnil i okolnosť, že obžalovaná sa predmetného skutku dopustila počas plynutia skúšobnej doby pri jej podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp/94/2019 zo dňa 19.12.2019, právoplatného dňa 19.12.2019, pričom v danom prípade išlo o úmyselný trestný čin, preto bolo potrebné aplikovať i ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, ktoré u obžalovanej vylučovalo uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaná bola doposiaľ trikrát súdom trestaná pre majetkovú trestnú činnosť i nepodmieneným trestom odňatia slobody, pričom v dvoch prípadoch má odsúdenia zahladené. Zohľadnil tiež okolnosť, že obžalovaná bola trikrát postihnutá za spáchanie priestupku, pričom v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Súd prihliadol i na závery znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej, ktorá konštatovala, že u obžalovanej sa nejedná o osobu závislú na požívaní alkoholických nápojov alebo iných návykových látkach a nebola u nej zistená ani nelátková závislosť. Bol u nej zistený abúzus alkoholu bez prejavov závislosti. Znalčka zároveň nepovažuje za psychiatrického hľadiska pobyt obžalovanej na slobode nebezpečný pre spoločnosť. Súd zohľadnil i správu z ústavu na výkon väzby o doterajšom priebehu väzby obžalovanej, v zmysle ktorej je obžalovaná v podstate hodnotená kladne. Nakoniec súd pri ukladaní trestu zohľadnil i okolnosť, že obžalovaná je matkou štyroch maloletých detí, ktoré sú v súčasnosti zverené do ústavnej starostlivosti. Podľa názoru súdu uložený trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Súd v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to i napriek skutočnosti, že už bola v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a to s ohľadom na pozitívnu zmenu v postoji obžalovanej a na jej kritické nazeranie na svoje konanie a na skutočnosť, že urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. Súd má zato, že náprava obžalovanej môže byť dostatočne zabezpečená aj v tomto stupni stráženia.

V súvislosti s návrhom prokurátora na uloženie obžalovanej aj trestu prepadnutia veci - finančných prostriedkov vo výške 31,51 € v zmysle § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, ktoré obžalovaná dobrovoľne vydala dňa 24.06.2020, ako to vyplýva zo zápisnice o vydaní veci (č.l. 109) a ktoré sa nachádzajú na účte tunajšieho súdu od 11.11.2020, ako to vyplýva zo záznamu o zložení (č.l. 174) súd konštatuje, že na takýto postup neboli splnené podmienky predpokladané v ustanovení § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania, a to výsluchu obžalovanej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že predmetné finančné prostriedky v sume 31,51 €, ktoré obžalovaná dňa 24.06.2020 dobrovoľne vydala, patria poškodenej. Preto v danej veci prichádza do úvahy postup podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku a vrátenie predmetných finančných prostriedkov, ktorých vlastníctvo nie je sporné, poškodenej uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

Pokiaľ išlo o poškodenou W. L. uplatnený nárok na náhradu škody voči obžalovanej v sume 128 € súd konštatuje, že poškodená si síce nárok na náhradu škody uplatnil včas, avšak nie riadne, nakoľko svoj nárok nepodložila žiadnymi dôkazmi, ktoré by preukazovali dôvodnosť jej nároku. Taktiež poškodenou uplatnený nárok na bolestné nebol uplatnený riadne, nakoľko ho obžalovaná nepodložila žiadnymi dôkazmi. Súd preto poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).